

Posudek konzultanta

rigorozní práce

Mgr. Ondřeje Musila

na téma

„Spotřebitelská arbitráž v rámci České republiky a v evropském kontextu“

Autor předkládá práci o celkovém rozsahu 121 stran (včetně seznamu použité literatury, úvodu a závěru), čímž z hlediska formálního plně vyhověl požadavkům stanoveným pro práce tohoto druhu.

Systematicky autor práci člení do 10 kapitol – vedle úvodu a závěru. Po úvodu a první kapitole věnované obecné problematice rozhodčího řízení se autor věnuje podstatné stránce práce, tedy spotřebitelské arbitráži. Pozornost autora se přitom soustřeďuje nejen na problematiku ryze procesní, ale i na otázky úzce související, ať jde o prameny práva tuzemské či unijní či základní principy práva ochrany spotřebitele vůbec.

V rámci vlastního výkladu o tomto druhu arbitráže se autor zaměřuje na klasická témata jako jsou arbitrabilita, rozhodčí smlouva, rozhodci, resp. rozhodčí orgán, v kapitole sedmé se výklad soustředí na samotný průběh rozhodčího řízení. Zde autor systematicky řadí i problematiku výkonu rozhodčího nálezu, neboť otázkám zrušení rozhodčího nálezu, resp. zastavení jeho výkonu se věnuje samostatně v následující kapitole. Ještě před vlastním závěrem se autor ohlíží po úpravách v právu vybraných evropských zemí, vesměs v rámci EU, což umožňuje s ohledem na dopad jednotné evropské hmotněprávní legislativy zajímavý pohled na rozdíly či nuance v rovině procesní.

Systematika práce vychází ze zvolené koncepce a zpracování tématu, uvedené kapitoly práce jsou dále náležitě členěny. Z hlediska systematického nemám vůči práci zásadních námitek.

Z hlediska věcného hodnotím velmi pozitivně aktuální zpracování daného tématu, velmi důsledně se projevující ve snaze o širší souvislosti jak hmotněprávní, tak logicky zejména procesní. Je třeba říci, že autor téma nevyčerpává zcela úplně, což ale je důsledkem jednak jeho kontinuálního vývoje a rovněž i omezeného prostoru dané druhem práce. Autor problematiku zpracovává jak v obecné teoretické rovině, zejména však přínos práce spočívá v aplikaci praxe a autorových vlastních názorech, jak mu rámec práce umožňuje.

Způsob zpracování autora svědčí o hlubokém zájmu o téma, autor se seznámil jak s judikaturou, tak s relevantní literaturou, jejíž výběr je možné pokládat za důsledný. Autor rovněž úspěšně usiluje o postižení všech zásadních problémů, nepřejímá dostupné závěry automaticky, ale je si vědom limitů určitých přijímaných či nabízených řešení a snaží se nastolit vlastní, ať dílčí, i koncepční závěry.

Oceňuji snahu o analýzu problematiky v rámci srovnání cizích právních úprav, která je přínosná i v rámci jednotného práva na ochranu spotřebitele v rámci práva EU.

Autor řádně dodržuje citační pravidla, prameny autor obsáhl způsobem, jež téma vyžaduje, vyjadřování autora je na odpovídající výši, téma je zpracováno čtivě. I z těchto hledisek je možno konstatovat, že autor svůj úkol zdárně naplnil.

Pokládám práci za plně způsobilou k ústní obhajobě. V jejím rámci nechť se autor v diskusi zaměří na následující problematiku:

- 1) Přejímá autor všechna citovaná rozhodnutí ESD bez námitek – co např. pojem "nebylo sjednáno individuálně" na str. 25?
- 2) V kontextu uvedeného náhledu do německé právní úpravy – lze v rámci českého práva uzavřít rozhodčí smlouvu ohledně nájmu bytu a v jakém režimu?

JUDr. Petr Smolík, Ph.D.

Konzultant

V Praze dne 5. ledna 2015